

7. uskrsna nedjelja B

*Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu.
Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta,
nego da ih očuvaš od Zloga. (Iv 17,11b.15)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 1,15-17.20a.20c-26

U one dane ustade Petar među braćom – a bijaše sakupljenog naroda oko sto i dvadeset duša – i reče: "Braćo i sestre! Trebalo je da se ispuni Pismo što ga proreče Duh Sveti na usta Davidova o Judi koji bijaše vođa onima što uhvatiše Isusa. A Juda se ubrajao k nama i imao udio u ovoj službi.

Pisano je, doista, u Knjizi psalama: Njegovu službu neka primi drugi! Jedan dakle od ovih ljudi što bijahu s nama za sve vrijeme što je među nama živio Gospodin Isus – počevši od krštenja Ivanova pa sve do dana kad bi uzet od nas – treba da bude s nama svjedokom njegova uskrsnuća."

I postaviše dvojicu: Josipa koji se zvao Barsaba, a prozvao se Just, i Matiju.

Onda se pomoliše:

"Ti, Gospodine, poznavaoče svih srdaca, pokaži kojega si od ove dvojice izabrao da primi mjesto ove apostolske službe, kojoj se iznevjeri Juda, da ode na svoje mjesto." Onda im baciše kocke, i kocka pade na Matiju; tako bî pribrojen k jedanaestorici apostola.

Drugo čitanje

1. Ivanova 4,11-16

Ljubljeni! Ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge. Boga nitko nikada ne vidje. Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama, i ljubav je njegova u nama savršena. Po ovom znamo da ostajemo u njemu i on u nama: od Duha nam je svoga dao. I mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina kao Spasitelja svijeta. Tko ispovijeda da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu, i on u Bogu. I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj. Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu.

U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i pomoli se: " Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi. Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih te nijedan od njih ne propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni. A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u sebi. Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina. Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini.

Za razmišljanje

Molitva koju Isus izriče na kraju svoga oproštajnog govora nakon posljednje večere ponovno nas suočava s mnogostrukošću i višedimenzionalnošću kršćanske vjere: Krist je zagovornik svoje Crkve i istodobno približava svojim učenicima paradoksnu situaciju koju će oni kao mlada Crkva poslije njegova Uzašašća morati proživjeti.

Oni će biti "u svijetu", a ipak ne "od svijeta". Kršćani sada, kao i svi drugi ljudi žive u svijetu. Ali oni ne smiju kroz svoj život proći kao turisti u stranoj zemlji, bez da budu dirnuti potrebama svijeta i bez da se obavezuju da će biti u službi toga svijeta. Riječi Evandjelja "u svijetu", a ipak "ne biti od svijeta" ne znače bijeg ili povlačenje. Štoviše, one obvezuju Isusove učenike da se, poput Isusa, podvrgnu zakonima čovječstva i da u svemu budu ljudi, osim u grijehu. Da dijele ljudsku sudbinu, ali bez saveza sa Zlim, njegovim kraljevstvom i moći, nasiljem i laži.

Takvo držanje povlači za sobom i drugi paradoks: čovjek koji tako živi doživljava mržnju, prezir i ismijavanje od sila svijeta koji nije spreman priznati prolaznost stvari i za kojega ciljevi ovoga svijeta vrijede apsolutno. No istodobno biva taj čovjek ispunjen radošću jer osjeća kako se iz njegove povezanosti s Bogom istinske vrednote sve jasnije vide i odvajaju od pseudovrednota površnog svijeta.

Usprkos takvom iskustvu, koje će doživljavati svaki onaj koji se zalaže za istinu, jedinstvo i ljubav u Kristu i s Kristom, takav stav zahtijeva gotovo herojsko zalaganje.

Budući da su Isusu takvo zalaganje i opasnosti Zloga poznati, moli on Oca kako bi njegovim učenicima poslao Branitelja od sila Zloga, i za "posvećenje u istini". Čovjek može samo posvećeni i ojačan snagom Duha poput Krista živjeti i taj život dati dalje. Vjerodostojni apostoli možemo biti samo ako ne izbjegavamo križ. A upravo u križu doživljavamo najdublje zajedništvo s Kristom. Isus je ušao u svoje trpljenje tako što je za sve nas molio da njegov križ za nas postane drvom života.